

μοναστηριοῦ τρία ὀνόματα τὴν αὐτὴν Συναδινὴν καὶ τὸν μπο / τέν της ἄντρα τὸν
 Ἀντώνιον καὶ τὴ ποτέ της μητέρα τὴν Μαρία διὰ νὰ εὕρου / ἔλεος εἰς τὲς ψυχές
 τος. Λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ νὰ ταιριάσασιν εἰς τὸν αὐτὸν τρό / πον λέγειν ἡ κερά Συνα-
 δινὴ ὅτιν τὸ ἐκεῖνο σκρίτον εὐρίσκεται εἰς τὴ μάνα / τῆς καντζηλλαρίας κάμοῦ τοῦ
 ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ ἀκόμη καὶ ἄλλες / ὁμολογίες διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
 καὶ ἔτζι νὰ εἶναι νουλάδα καὶ νὰ μὴν / ἀξίζουσιν ὡσὰν νὰ μὴν ἐθέλασιν γενεῖ ποτὲ
 πάρεξ ἐτοῦτον τὸ παρὸν γρά / μμα νὰ εἶναι στέρσον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ τὰ
 ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπο / γράφου καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια — —
 / — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μαρτυρᾷ — —
 / — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε ++
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

432

Διαθήκη

φ. 238^v - 239^{r-v}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 23/
 εἰς τὸ ἄρχον / τικὸν τοῦ εὐγενῆ μισερ Θεοφύλακτου Διασίτην ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς
 τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν / ντελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ
 Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ὁ / ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Θεοφύλακτος ὁμάδιν
 μετὰ τὴν συνβίαν του τὴν κυρία Ἐνκα / τερίνα εὐρισκόμενοι καὶ οἱ δύο εἰς κλίνες
 κατὰκοιτοιν φοβιζάμενοι τὴν ἀωρί / α τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τοὺς καταλάβῃ
 ἀφνίδια καὶ μείνου ἀδιόρθωτοι ἐπρο / σκάλεσαν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο
 ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθω / θήσονται καὶ μείνου τὰ τίποτές τος διορ-
 θωμένα καὶ τὰ παιδία τος εἰρηνικὰ καὶ ἀσκανδάλιστα / καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνουσιν
 πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συνχώ / ρεσιν τοῖς
 εἰπόντα κατ' αὐτοὺς τί ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν ἐπειτα ζητοῦν καὶ αὐτοῖνε τὰ ὅμοια παρὰ
 αὐ / τῶν εἶτα ἀφήνουσιν ὁλωνῶν τος τῶν μαιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ / τὴν ἐδικὴν τος ὅμως λέσιν ἂν τὸς ἐτύχην θά-
 νατος νὰ τοὺς ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν ἐνορίαν τος / κατὰ τὴν ἀξίαν τος. Ὅθεν λέσιν
 τὸ αὐτὸν ἀντροῦνο πὼς ὄντας ἐπαντρέψασιν τὴν ἀρχοντοπού / λαν τος τὴν κυρία
 Σμαράγδα τῆς ἐπουρκοτάξασιν τὰ ἴδια σπίτια μετὰ τὸν θάνατόν τος / τώριν θεω-
 ρώντας τὸ σπλάχνος καὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν δούλεψιν ὅπου τὸς ἤκαμε εἰς τὴν ἀρ-
 ρώστειάν τος / καὶ τὴ λάτρα καὶ τὴν ἀγάπη ὅπου ἔδειξεν εἰς τὸ θάνατον τῆς θυγα-

τέρας τος τῆς ποτὲ Ἀντριάνας ὁ / ποὺ ἐπόθανε σήμερον 5 μέρες διὰ τοῦτον ὁ αὐτὸς
 ἀφέντης Θεοφύλακτος καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του / θέλου καὶ οἱ δύο τος μὲ καλήν τος
 βουλή καὶ μὲ ἰδιάν τος γνώμην καὶ ρεφουδάρουσιν τῆς ἀπὸ τὴν σήμερον / [...] ὁ
 εἰρημένα λεγόμενα σπίτια νὰ καθίσην μέσαν καθὼς τὰ εἶχα καὶ αὐτοὶν καὶ ἐκάθουν
 / [...] καὶ νὰ τὰ ἔχου καὶ νὰ τὰ κυριεύου καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζουν ὡς ἴδιοι καὶ καθο-
 λικοὶν νοικοκυροὶ ὁποῦ / [εἶ]ναι καὶ ὡς πουργίν τῆς. Ἀκόμα ἀφήνει τῆς καὶ τὰ
 χαλάσματα ὁποῦ ἐγοράσασιν τὰ εὖρισ / κόμενα ἀπίσων ἀπὸ τὸν κῶλον τῶν αὐτῶν
 σπιτιῶν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Βασίλη Λε / μονίτην νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας
 τῆς νὰ τὰ κτίσῃ καὶ νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται, ἀκόμη ἀφήνει / τῆς καὶ τὸ
 ἄλλο σπιτάκι τὸ κολληταρανικὸν τοῦ μαγεργειοῦ ποὺ εἶναι ἀπὸ τὴ μεριά τῆς σκά-
 λας ποὺ / εἶναι στὴ στράτα καὶ τοῦτον μετὰ τὸν θάνατόν τος διὰ νὰ μποροῦ νὰ βά-
 ζου μιὰ γυναῖκα μέσαν νὰ / κάθεται νὰ τὴ δουλεύῃ καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τος
 καὶ αὐτὸν ἐδικόν τῆς. Ἀκόμα κάνουν τῆς / καὶ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν νὰ εἶ-
 ναι κρατημένη ἡ αὐτὴν τος θυγατέρα νὰ τοὺς ἀφήνει τοὺς / γονιούς τῆς νὰ σοδιά-
 ζουν καὶ αὐτοὶν εἰς ἓνα κατώγιν τῶν εἰρημένων σπιτιῶν. Ὅθεν λέγειν πάλε / ὁ
 ἀφέντης Θεοφύλακτος πὼς ἐκατέλυσεν ἀπὸ τὸ πουργὶ τῆς ἀρχόντισσας του μάλαμα
 / ἀσῆμι μαργαριτάρι ροῦχα καὶ ἄλλα πράματα εἰς χρεῖες ὁποῦ τοῦ ἐτύχασιν πλὴ δι'
 ἐκεῖνα / ὁποῦ τῆς ἐκατέλυσεν τῆς ἀφήνει τὴν ἐμισὴν Στελίδα νὰ εἶναι ἐδικήν τῆς
 τῆς ἐξουσίας τῆς / νὰ τὴν κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ νὰ τὴν μπουρκοτάξῃ
 ὅ,τινὸς τῆς παιδίου θέλει περὶ νὰ / ἐβγῇ τὸ χρέος τος ὅλον ὁποῦ ἔχουσιν ἀπὸ τὴν
 αὐτὴν ὅλη τὴ Στελίδαν ἥγου ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐ / μισὴν ὁποῦ τῆς δίνει καὶ ἀπὸ τὴν
 ἄλλη ἐμισὴν ὁποῦ κρατῇζειν. Ἀκόμα ἀφήνουν τῆς θυ / γατέρας τος τῆς Μαρίας
 τὴν κάμαρα ὁποῦ ἔχουν ἀγορὰ ἀπὸ τὴ μποτὲ / ἀκόμη ἀφήνουν τῆς καὶ τρεῖς
 πάρτες ἐντριτίες μέσα εἰς τὴ Στελίδα νὰ παίρῃ ἀπὸ πᾶσαν τέσ / σερα τὸ ἓνα ἀπὸ
 τὰ χωράφια τοῦ Μιχάλη Λεύκαρου καὶ ἀπὸ τὰ χωράφια τοῦ ποτὲ πρὲ Τομά / ζου
 Μπάλιου καὶ ἀπὸ τὰ χωράφια τοῦ Νικολοῦ λεγομένου τῆς Ἀθανίτζας καὶ νὰ εἶναι
 ἐλεύτε / ρην ἀπὸ τὸ χρέος νὰ μὴν χρεωστῇ αὐτὴν νὰ δίνῃ τίπετες ἀλλὰ νὰ εἶναι τῆς
 ἐξουσίας τῆς αὐ / τὰ ὁποῦ τῆς δίνου. Ἀκόμα λέγειν ἡ ἄνωθεν κυρία Ἐγκατερίνα
 πὼς τὴν ἐμισὴν Στελίδα ὁ / ποὺ τῆς ἔδωσεν ὁ συνβίος τῆς ὁ μισὲρ Θεοφύλακτος
 τὴν ἀφήνει τῆς θυγατέρας τῆς κερά Μαργαρ / ίτας διὰ πουργίν τῆς καὶ τὰ σπίτια τοῦ
 Γιαλοῦ ὁποῦ εἶναι ἀπὸ πουργίν τῆς νὰ εἶναι ἐδικάν / τῆς. Ἐτῆ καὶ ὁ κύρης τῆς ὁ
 ἀφέντης Θεοφύλακτος τῆς ἀφήνει καὶ αὐτὸς διὰ πουργίν τῆς τὴν ἄλλη / ἐμισὴν Στε-
 λίδα ξεχὸς ἀπὸ τίς ἐντριτίες ποὺ ἐφήκασιν τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς Μαρίας / μὲ κοντε-
 τζιὸν νὰ ἐβγῇ ὅλον τος τὸ χρέος ἀπὸ τὴν αὐτὴν Στελίδα κἀνοντάς τος καὶ κον-
 / τετζιὸν ὅτιν νὰ εἶναι ἡγαπημένη μὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς τὴν κυρία Σμαράγδα καὶ νὰ
 εἶναι / εἰς τὴν ὑπακοήν τῆς καὶ εἰς τὸ θέλημάν τῆς καὶ ἂν τῆς μέλλῃ νὰ παντρευτῇ

νά εἶναι με τὴν γνώ / μην της, εἰ δὲ καὶ ἤθελε τῆς τύχην νά πέσῃν εἰς καμμιὰ ἀτα-
ξία τῆς τιμῆς της νά μὴ μετε / χένη τίπετις ἀπ' ὅ,τι τῆς ἀφῆνου μόνο νά εἶναι τῆς
Σμαράγδας. Ἀκόμα κάνουν της καὶ / τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν εἰ μὲν καὶ παν-
τρευτὴν καὶ κάμη παιδία νόμιμα νά τὰ δώσῃν / τῶν μπαιδιῶν της, εἰ δὲ καὶ ἀποθάνῃ
ἄκληρην νά τὴν κληρονομᾷ ἡ ἀδελφὴν της ἡ Σμα / ράγδα ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἡ αὐτὴν
κυρία Σμαράγδα καὶ λέγειν καὶ αὐτὴν ὅτιν ὁ Θεὸς νά μὴν τὸ / κάμη καὶ ἀποθάνῃ
καὶ αὐτὴν ἄκληρην νά τὴν κληρονομᾷ ἡ αὐτὴν της ἀδελφὴ ἡ Μαργα / ῖτα ἐπειδὴ
καὶ γίνεται καὶ αὐτὴν κληρονόμισσάν της. Οὕτως ἔστερξαν καὶ οὕτως ἐποίησαν τὰ /
ἄνωθεν μέρην ὡς νοικοκυροῖν καὶ ἐξουσιασταὶ τοῦ ἐδικοῦν τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα
ἀ / φῆνου τῆς αὐτῆς Μαργαρίτας τὰ ὅσαν ροῦχα ποὺ ἐθέλασιν τὸς εὔρεθῇν καὶ μα-
σαρία [...] / πάρει ἡ Μαρία δύο κασέλες ἐκεῖνες ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον καὶ βάνει
τὰ ροῦχαν της καὶ δύο εἰκόν[ες τὴν] / Μπαναγία καὶ τὸν Ἅγιον Ἰάκωβον τὰ δὲ
ἐπίλοιπα νά εἶναι τῆς αὐτῆς Μαργαρίτας. Ἀ[κόμα] / λέσιν ὅτιν ἂν τὸς ἐτύχην
θάνατος νά εἶναι κρατημένη ἡ θυγατέραν τος ἡ κυρία Σμαρά[γδα] / νά κάμη τὴν
ὁξοδον τοῦ ἐνταφιασμοῦν τος καὶ νά κάνῃ καὶ τὰ μνημόσυνάν τος ἕως τὸν χρόνον
κα[τὰ] / τὴν τάξιν τὸ δὲ σαρανταλείτουργόν τος καὶ τὸ σαββατόχρονον τος ἡγου
ἕνα σαρανταλείτουργ[ο] / καὶ ἕνα σαββατόχρονο διὰ τὸν κύρην καὶ ἕνα σαραντα-
λείτουργον καὶ ἕνα σαββατόχρονον διὰ τὴ μ[ά]να / νά βγαίνου καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ
πρᾶμα τῆς Στελίδας καθὼς ἔχειν νά ἐβγῇν καὶ τὸ χρέος λέγον / τας καὶ τοῦτον
ὅτιν πῶς ἀφῆνου ἐπιτρόπους τος τὸν ἀφέντη Δημητράκην Κόκκον καὶ τὸν ἀφέντην
τὸν / γαμπρό τος τὸν μισέρ Μαρκάκην νά παρασταθοῦν εἰς πᾶσαν χρεία τοῦ παι-
διοῦν τος τῆς Μαργα / ρίτας καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τοῦ λόγουν τος ἂν ἔχου χρεία νά
τοὺς ἀβουθήσουν καὶ νά τοὺς συμβουλέψουν εἰς πᾶσαν / τος χρεία. Ἀκόμα λέσιν
καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἀποβιώσουν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτούτον νά γ[....] / ται
καὶ νά τελειώνουνται ὅσαν ἐπαράνγγειλα, εἰ δὲ καὶ ζιοῦσιν νά εἶναι πάλι νοικοκυ-
ραῖοι ἕως καὶ τὸ πρῶτο[ν] /. Ὅθεν ρωτηθένταν παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχουν
παρὰγγεῖλου τί ἕτερον καὶ εἶπασί μου οὐχὶν εἰ μὴ / ἡ παροῦσαν τος διαθήκην νά
εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς καὶ τὴν διαθήκην ὁ / ποὺ ἔχειν κα-
μωμένη εἰς τοῦ ἀφέντη Νικολάκην Ἀναπλιώτην τοῦ νοτάριου νά εἶναι νουλά[δα] /
καὶ νά μὴν ἀξίζῃν ὡσάν νά μὴν ἤθελε γενῇ ποτὲ πάρεξ ἐτούτην νά ἔχῃν τὸ κῦρος
καὶ ἀνέκοπτον / βεβαιώνοντάς την καὶ με ἀξιόπιστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους
καὶ με ἰδιόχειρόν του / ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Θεοφύλακτος καὶ τὰ ἐξῆς — —
/ — Θεοφύλακτος Διασίτης καὶ ἡ συβία μου στέργομε τὰ ἄνωθε ++
/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τριβιζᾶς καὶ πρωτόπαπας Ναξίας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν :—
/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε :++
/ — Ἰωάννης Μηνιατῆς νοτάριος ἔγραψα.

